

Warszawa, 6 kwietnia 2022 r.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

DOL.401.120.2022.WL.MW.

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Kancelaria Sejmu Rzeczypospolitej

Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. *DS. 175. 226. 2022*

Data wpływu *7. 04. 2022*

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 31 marca 2020 r., doręczone dnia 5 kwietnia 2022 r. (znak:SPS-WP.020.97.3.2022), uprzejmie informuję, że w związku z przedłożeniem rządowego projektu *ustawy o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej*, z punktu widzenia przepisów *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE* (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.)¹, zwanego dalej rozporządzeniem 2016/679, nieprzedstawionym organowi nadzorczemu na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego² należy zwrócić uwagę na następujące kwestie.

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

² Prawem i obowiązkiem organu nadzorczego, wynikającym z obowiązujących przepisów, jest zapewnienie roli doradczej m.in. w procesie tworzenia prawa z zakresu przetwarzania danych osobowych, eksperckie wsparcie w zakresie działań, w szczególności skupiających się na tworzeniu przepisów prawa, podejmowanych w przedmiotowym zakresie. Organ nadzorczy doradza w sprawie aktów prawnych w zakresie w jakim mogą one mieć wpływ na prawa i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych (por. art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2016/679), a zgodnie z prawem krajowym założenia i projekty aktów prawnych dotyczące danych osobowych są przedstawiane do zaopiniowania Prezesowi Urzędu (art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych).

Urząd Ochrony
Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa

SPS-4P.020.97.6.2022
07. 04. 2022

tel. 22 531-03-88
fax 22 531-03-99
www.uodo.gov.pl

Art. 7 ust. 3 projektu ustawy, dotyczący wyniku naboru członków Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej (ZPHM), jest zbyt ogólny i nie precyzuje czy „wynik naboru” ogłoszony w BIP-ie na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów będzie zawierał dane osobowe wyłonionych w trakcie naboru członków ZPHM, a jeśli tak to katalog tych danych powinien być wskazany w tym przepisie. Wymaga on doprecyzowania poprzez wskazanie zamkniętego katalogu danych. Przyjęcie takiego rozwiązania będzie zgodne z zasadą minimalizacji danych, zawartą w art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679³.

Projektodawca posługuje się w przepisach nieprecyzyjnym sformułowaniem „w szczególności” (**art. 8 ust. 5 projektu ustawy**), w odniesieniu do elementów umowy cywilnoprawnej zawieranej z członkiem ZPHM, określającej wykonywane przez niego zadania. Należałoby eliminować przyjmowanie w przepisach otwartych katalogów informacji, gdyż nie precyzują, czy informacje w nich zawarte zawierają dane o charakterze osobowym, jak również tworzą potencjalną możliwość przetwarzania bliżej nieograniczonych informacji o charakterze osobowym. Tożsama uwaga odnosi się do **art. 14 ust. 1** oraz **ust. 3 projektu ustawy**, który zawiera zwrot „w szczególności” dotyczący elementów dokumentacji działań prowadzonych przez ZPHM.

Wątpliwości budzi **projektowany art. 14 ust. 1 pkt 2**, który dotyczy „informacji o składzie osobowym” w dokumentacji działań prowadzonych przez ZPHM bez dookreślenia jakie dane osobowe zawierają się w tym sformułowaniu. Podobnie, nieprecyzyjny zwrot zawarty jest w **art. 14 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy** dotyczący „oznaczenia osoby poszkodowanej”.

W **art. 14 ust. 4 projektu ustawy**, dotyczącym 10-letniego okresu przechowywania dokumentacji z działań ZPHM brak jest wskazania i uzasadnienia: celu, dla którego przedmiotowa dokumentacja ma być przechowywana przez tak długi czas oraz kto przechowuje tę dokumentację (czy jest to Szef ZPHM czy inny podmiot). Zgodnie z zasadą ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679⁴) okres ten nie może być dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane.

Wątpliwości budzi **projektowany art. 14 ust. 5** „Szef ZPHM zawiera porozumienie z podmiotem leczniczym, w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r.

³ Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 dane osobowe muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”).

⁴ przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 dane osobowe muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż to jest niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą („ograniczenie przechowywania”);

o działalności leczniczej, w sprawie przechowywania i udostępniania dokumentacji z działań ZPHM, w szczególności zawierającej dane, o których mowa w ust. 2". Wszelkie prawa i obowiązki związane z przechowywaniem i udostępnianiem danych osobowych zawartych w dokumentacji z działań ZPHM powinny być uregulowane w akcie prawa powszechnie obowiązującego rangi ustawy, a nie w porozumieniu, celem zapewnienia stosowania zasad dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym zasady legalizmu (art. 5 ust. 1 lit. a⁵), ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b⁶) oraz zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679). To w akcie prawnym rangi ustawy powinny być określone role i obowiązki – w odniesieniu do celów i sposobów przetwarzania, operacji (zestawów operacji) przetwarzania – podmiotów odpowiedzialnych za przetwarzanie danych osobowych.

Podsumowując, proponowane rozwiązanie – obarczone brakiem katalogu danych osobowych i przyporządkowania katalogu danych do kategorii osób oraz skonkretyzowanych celów przetwarzania w projektowanych przepisach – jest nieczytelne dla osób, których dane mają być przetwarzane oraz dla wykonawców tych norm (to naruszeniem również zasady legalizmu z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679). Ponadto jeżeli mocą projektowanych przepisów miałyby dochodzić do przetwarzania danych osobowych szczególnych kategorii (art. 9 ust. 1. i 10 rozporządzenia 2016/679), to dane tego rodzaju, poddane muszą być szczególnemu reżimowi przetwarzania, z poszanowaniem warunków wynikających ze wskazanych przepisów. Szczególny reżim przetwarzania wymaga uwzględnienia w przepisach nakładających obowiązek przetwarzania danych i zapewnienia nie tylko rzetelności i przejrzystości, ograniczenia celu, niezbędności, minimalizacji (art. 5), ale i uwzględnienia warunków wynikających z art. 6 ust. 3⁷, warunków odpowiednich zabezpieczeń praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą, konkretnych środków ochrony praw i wolności osób (art. 9) oraz warunków dokonywania operacji

⁵ Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą ("zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość");

⁶ Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami ("ograniczenie celu");

⁷ Podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c) i e), musi być określona:

a) w prawie Unii; lub

b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e) - musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Podstawa prawna może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym: ogólne warunki zgodności z prawem przetwarzania przez administratora; rodzaj danych podlegających przetwarzaniu; osoby, których dane dotyczą; podmioty, którym można ujawnić dane osobowe; cele, w których można je ujawnić; ograniczenia celu; okresy przechowywania; oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania, w tym w innych szczególnych sytuacjach związanych z przetwarzaniem, o których mowa w rozdziale IX. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym, oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu.

na danych z art. 10 wyłącznie pod nadzorem władz publicznych z zabezpieczeniem praw i wolności osób, których dane dotyczą (art. 10 rozporządzenia 2016/679).

Doprecyzowanie powyższych przepisów niewątpliwie przyczyni się do właściwego wdrożenia zasad ochrony danych w wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/679 w procedowanym akcie normatywnym.

Z poważaniem,

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Danych Osobowych
Dyrektor Departamentu
Orzecznictwa i Legislacji
Monika Krasieńska

*/- dokument w postaci elektronicznej podpisany
kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*